

Zemst – Zomer 2007. Met mama en papa op vakantie naar Frankrijk. Fietsen mee op de auto. Zullen we even de Mont Ventoux beklimmen? In exact 2u 10min staat Thimo boven op de reus van de Provence. Leeftijd toen: elf jaar. Vier jaar later, op 22 mei, kampioen van Vlaanderen bij de eerstejaars nieuwelingen in Genk. Wie is die kerel? Een nieuwe Lucien Van Impe in Zemst? *de Zemstenaar* zocht en vond hem, omzeggens in zijn achtertuin.

Tekst: Alex Lauwens; foto: Jean Andries

Thimo Willems, het nieuwste wielergeweld van Zemst

Toen papa Marcel het monument ter ere van Tom Simpson passeerde, liet kleine Thimo de boomgrens achter zich. Rechts van hem Le Chalet Reynard. Nog even achterom blikken naar mama. Zij volgt al op een respectabele afstand. Dan recht de trappers op en tongue in cheek (h)op naar de top! Ik hijg al bij het aanhoren van het verhaal.

Op papa's fiets

Op minder dan een boogschuit van de fietshandel van een ander aanstormend lokaal wielertalent, Lorenzo Pepermans, woont Thimo met zijn oudere tweelingzussen en zijn jongere broer. Tussen twee examens in, mogen we op de koffie. Mama Claudia en het vier weken oude vondelingenkasje Malou bieden aange-naam gezelschap.

"Die kampioenstitel kwam een beetje onverwacht", steekt Thimo aarzelend van wal. "Ik koers ook maar sinds vorig jaar echt in competitie. Voorheen reed ik af en toe al mee met mijn papa, die lid is van Sport en Steun, de wielersportclub uit Zemst-Bos. Op zondagochtend al eens naar Geraardsbergen, de Muur op, en tegen het middageten weer thuis."

"Zo is dat", beaamt mama. "En dat nog niet eens op z'n eigen fiets. Thimo kreeg zijn eerste koerstweewieler toen hij tien was. Twee jaar later mocht hij een afdan-ker van zijn papa verder gebruiken. Een koersfiets kost immers flink wat euro's en in een gezin met vier kinderen moet er al eens gerekend worden."

Thimo Willems wil deze zomer graag enkele wedstrijden winnen, of minstens top 3 rijden.

Hoewel de jongste weken alles in een stroomversnelling raakte – Thimo won eerder dit jaar ook het interclubkampioenschap in Wiekevorst – gebeurt ten huize Willems alles beredeneerd. Niet gaan zweven, is ook de boodschap die hij meekrijgt van zijn mentor Patrick – de Witte – Verschueren uit Hombeek. Deze ex-prof (onder andere bij Lotto) legt de Mechelse Dijlespurters een strak oefenschema op: gemiddeld ongeveer tien uur trainen per week, op zaterdag en/of zondag wedstrijden rijden. Alleen de maandag is rustdag. Want je mag niet vergeten, zo'n nieuwelingenwedstrijd is het eerste jaar 60 à 70 km; de tweedejaars fietsen maximaal 80 km. In de winter of

bij slecht weer is het trainen op de rollen of mountainbiken.

Fietsen, niet feesten

Thimo, wiens beide ouders afkomstig zijn uit Limburg, maar die zich om professionele redenen in 1990 in Zemst hebben gevestigd, weet dat de weg nog lang is.

"Ik ga zelden naar feestjes en de dag vóór een wedstrijd al helemaal niet", merkt hij op. Niet bepaald makkelijk met jeugdhuis Tramalant in de buurt, bedenk ik. "Geen probleem", zegt Thimo. "Ik hou van fietsen en wil er alles voor doen. Maar eerst moet ik me nog toeleggen op de school." Thimo loopt school in het Koninklijk Atheneum Pitzemburg in Mechelen. Hij volgt er – hoe kan het anders? – de richting Economie-Sport! Thimo heeft grote bewondering voor Alexander Vinokourov. "Ook

zo'n geblokte kerel, een echte spierenbundel, die nooit afgeeft en steeds blijft aanvallen. In eigen land kijk ik vooral op naar Philippe Gilbert." Thimo, die inderdaad niet van de grootsten is, kent ook zijn zwaktes: "Spurten is niet bepaald mijn ding. Ik weet dat en ga er hard aan werken om ook dat nog te verbeteren", besluit hij vastberaden.

Mooie woorden om mee af te sluiten. Eerst nog wat studeren, want morgen wacht er weer een examen. Best maar eerst dat diploma halen. We hebben weer een naam meer om naar te zoeken in de uitslagentabellen van de maandagkrant. ■